

ענג שבת

פרשת: אחרי קדושים - אמור

עלון מס' 14 (1088)
(שנה עשרים ושבע)

ט' באייר ה'תשע"ג
(19.04.2013)

מועדי השבת אחרי קדושים ער"ש מוצ"ש

י-ם	18.35	19.50
ת"א	18.51	19.52
ח'פה	18.43	19.52
ב"ש	18.52	19.51
אילת	18.45	19.49

זמני היום והלילות הימים:

משבת אחרי קדושים - יום ו'	(אופק ת"א)
עלות השחר	4.21 - 4.30
זמן הנחת תפילין	4.51 - 5.00
הנץ החמה (מישור)	6.00 - 6.07
הנץ החמה (הנראה)	6.05 - 6.11
ס"ז ק"ש מג"א	8.30 - 8.35
חצות היום	12.39 - 12.40
מנחה גדולה	13.12 - 13.13
שקיעת החמה	19.17 - 19.13
צאת הכוכבים ב'	20.07 - 20.03

דף יומי: ערובין מג - מט מועדי השבת אמור

י-ם	18.40	19.55
ת"א	18.55	19.58
ח'פה	18.48	19.58
ב"ש	18.57	19.57
אילת	18.50	19.55

זמני היום והלילות הימים:

משבת אמור - יום ו'	(אופק ת"א)
עלות השחר	4.12 - 4.20
זמן הנחת תפילין	4.42 - 4.50
הנץ החמה (מישור)	5.54 - 5.59
הנץ החמה (הנראה)	5.58 - 6.03
ס"ז ק"ש מג"א	8.25 - 8.29
חצות היום	12.38 - 12.39
מנחה גדולה	13.12 - 13.12
שקיעת החמה	19.22 - 19.18
צאת הכוכבים ב'	20.12 - 20.08

דף יומי: ערובין נ - נו

לזמנים נוספים בכל הארץ שלח את המילה "זמן" ובקשתך למספר 1315.
 לדוגמה: "זמן שקיעה מחר בטבריה"
 את העלון ניתן למצוא באתר www.yeshiva.org.il
 ובס' באתר מדרשת בקטגוריית עלוני שבת www.moreshet.co.il
 ב"מדעי יהדות" www.moreshet.co.il
 יו"ר העמותה והעורך עו"ד שמואל כהן
 כתובת: רח' בלוק 3, ת"א
 טל: 03-5234063, פקס: 03-5234054
 דוא"ל: smuladv@netvision.net.il
 דפוס: אקסטרה פרינט 50-54-1700

ואהבת לרעך כמוך. סוד האדם ויסוד האומה

"לא תקום ולא תטור" - ציונים לכאורה תמוהים, כי היאך הנפגע יבליג למי שפגע בו, ויותר תמוה הציוני, "ואהבת לרעך כמוך", מדוע? האם גם אהבת חינם? בלי שום גומלין?!

אכן, כן. בדפוס ההתנהגות האדמיים מוטבע האני, והוא אם כל חטאת. אפילו שיש בו גם אהבה, אהבה התלויה בדבה. אבל כשבוטל דבר לא רק בטלה אהבה מסוג זה, אלא יש ומתפתחת שנואה גדולה מן האהבה, כאמנון ותמר.

אולם לא כן האדם שבתורת ישראל, "ואהבת לרעך כמוך". אמר ר' עקיבא זה כלל גדול בתורה (ת"כ). כי הסיבה לאהבה זו, היא לא ה"אני", אלא **צלם האלקים שבי ושבחברי**, ואהבת החבר היא נגזרת מאהבת ה', אמר רבי עקיבא. חביב אדם שנברא בצלם אלקים (אבות, ג, יד). ולכן כשהלל היה רוחץ עצמו בע"ש, הוא ראה עצמו כרוחץ דיוקנו של מלך (מלכו של עולם = אבות דרבי נתן, נוסחא ב', פרק ל').

לכן בן עזאי אמר לר' עקיבא, ש"זה ספר תולדות אדם, **בדמות אלקים** עשה אותו" (בראשית ה, א) זה כלל יותר גדול מ"ואהבת לרעך כמוך", כי באותו פסוק אנו למדים את סודו של האדם, ייחודו, כמי שנברא בצלם אלקים.

ור' עקיבא בודאי הודה לכן עזאי, שהרי הוא דרש שחביב אדם שנברא בצלם, אלא שר' עקיבא עמד על יסודה של האומה, "ואהבת לרעך כמוך", שהבסיס לכל תורת ישראל, המייחדת את עם ישראל, היא אהבת החבר, אהבת חינם, שנגזרת מאהבת ה'. כשיש אהבה כזו, אין שנאה, אין קנאה, אין נקמה ואין נטירה. כי יש שלימות, ולכן יהיה שלום ואפילו בקרב האנושות לעתיד לבוא.

כשר' עקיבא היה עם ארץ היה שונא ת"ח. וכשלמד תורה הוא העלה על נס את **אהבת ישראל**. כי אהבת ישראל מקורה מכח תורת ישראל. והרי רחל שאהבה את ר"ע, והוא אהב אותה, היתנתה עמו שילמד תורה, ותורה שלמד ולימד האירה את דרכו, ואת דרך עמנו. ומאחר ואביו יוסף, גר צדק (=גוי לשעבר) היה, ולאחר דברי בן עזאי, על ייחודו של האדם שנברא בצלם ה', ר"ע העלה על נס את חובת האדם, כל אדם שנברא בצלם ה', ובכך הוא הרים על נס את **אהבת האדם, אהבת האנושות כולה**.

עשרים וארבע אלף תלמידי ר' עקיבא מתו בין פסח לעצרת, על שלא נהגו כבוד זה בזה (יבמות, סב, ב), אף שהיו ת"ח יראי ה', אהבת הזולת לידם היתה רק דין, רק מצווה מפני יראת ה', לא מאהבת ה'. במצב דברים כזה היו ביניהם קנאות וקנאויות "לשם שמים", שהביאו לשנאת חינם, ושהביאו לחורבן. ולכן הם מתו בין פסח, יציאת עמנו מצרים, לבין עצרת, מתן תורה לישראל. כי עמנו נגאל מצרים כדי להיות עם ה', עפ"י תורת ה' ובה אהבת האדם ואהבת ישראל נגזרת מאהבת ה'.

חזר ר' עקיבא ודרש את סוד האדם שנברא בצלם אלקים, ואת יסוד האומה, שהיא עם ה', והחל להניח את היסודות לאהבת חינם, שהיא הסוד והיא היסוד לגאולה השלימה, ולבנין המקדש השלישי שלא ייחרב לעולם.

אולם האנושות טרם גילתה את ייחודה של התורה, שהיא הסוד והיא היסוד לאהבת האדם, ולשלום העולמי. יש גויים, ולצערנו, יש גם מבני ברית, שסוברים בטעות, שהתורה מבדלת ומפלגת. ולכן הוציאו את ר"ע להורג על כי ריבץ תורה ברבים, וסרקו את בשרו במסרקות של ברזל, בשעה שאמר שמע ישראל ה' אחד, לכל האנושות כולה.

אך האמת האמונית והתורתית של ר"ע עוד תתגלה בקרב בני עמנו ובקרב האנושות. וידעו אהבת התורה ואהבת ישראל ואהבת האנושות הם חזון שיתממש לעתיד לבוא, לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה.

הרב **רצון ערוסי**, רב העיר קרית אונו, חבר מועצת הרה"ר לישראל ויו"ר הליכות עם ישראל לכל האנושות כולה.

העלון מוקדש לזכר ולע"נ מרת **אסתר** בת ר' **אריה מנדרובסקי** (לביית ינקלבסקי) ז"ל, נפטרה ב-ט' באייר תשנ"ד. יהי זכרה ברוך!

יריד עולם היהדות
תצוגה לציבור הרחב לבתי כנסת וישיבות
 אולמי קונקורד, כנרת 2, בני ברק (מאחורי מכון מור) (צמוד לאולמי נאות ירושלים, החשמונאים 5)
 ימים שני ושלישי
 י"ב-י"ג אייר תשע"ג
 22-23 אפריל 2013
 בשעות 16:00 - 23:00
 להרשמה מוקדמת: sfr@bezeqint.net
דפי שופר 03-9678555

יהוט לבתי כנסת • ארונות קודש • כסאות • פרוכות תיקי ס"ת • לוחות דיגיטליים • תשמישי קדושה וסת"ם ספרי קודש • מוצרי טבע ובריאות • כלי בית

פרסים ומתנות יקרי ערך בהגרלה
 שעון זמנים דיגיטלי • כיסוי גברא • מעיל לס"ת • זוג רימונים ואצבע • רישום ת.ז. לס"ת • כספת לגבאי • סידורים לש"ץ • מחזורים • 12 מפסקודש • סטדנר מתכוונן • 5 סטנדרים שולחניים • 7 ערכות הדר 4 מיניס (ספרי - בשווי 300 ש"ח) • ועוד פרסי יודאיקה

גבית הנהל
שירותי מיזוג אוויר
 שירות ותיקון לכל סוגי המזגנים מכירה והתקנה
שרותי מיזוג אוויר
שרותי מיזוג אוויר
 משרד ומעבדה: הרבי מבכרך 9, תל-אביב (כניסה מרח' אילת 30 שמאלה)
 טל: 6833283, 6810283, פקס: 03-6813472, נייד: 050-5334856

מפעל תפילין זיס 77
 יצור בתי תפילין גסות מהודרות בכל הנוסחאות
 זיס 77
 בהשגחת הרב משה שאול קליין שליט"א מו"צ בד"ץ דמחן הגד"ש ואונר שליט"א.
 בדיקה תפילין ותיקונים במקום עורכים בדיקת מחשב למזוזות, פרשיות וכו'.
 לפניה, להתייעצות ולהזמנה: 09-8870673

נאו"ת דש"א נופש, אירוח ותרבות, ארגון שבתות עיון ושבת חתן
שבועות
 נמשכת ההרשמה לבודדים וקבוצות אפשרות לחדר אוכל פרטי 3 מניינים, שיעורים והרצאות, תיקון ליל-שבועות
 חתן מיוחד לנרשמים עד 15.4.13
 בית האמריקני נחל אפרים - מ/ה ג'ת מאיר
 בבית הארחה ✓ חדרים משופצים ✓ חדרים רגילים בבניין המרכזי ✓ ידירות מן מחוץ לבניין
 פקס: 08-9268663 | 052-3614441 שמתן נייד: 052-3614441

דיני השבוע ומנהגי

שבת פרשת אחרי קדושים

הפטרה: "הלא כבני כושיים" (עמוס ט, ז)

מברכים למתענים בה"ב

במנחה: פרקי אבות פרק ג'.

יום שני: תענית שני בתרא.

יום רביעי: פסח שני. אין אומרים בו תחנון. במנחה שלפניו כן אומרים. ואומרים "למנצח".

מיום חמישי ט"ו באייר ואילך, המסופק שמא אמר משיב הרוח ומוריד הגשם במקום מוריד הטל, אינו חוזר כי הוחזק כבר שלא לאמרו. מאחר ואמר כבר צ' פעמים (לחתם סופר צריך לאמר ק"א פעמים כדי להגיע לחזקה). מיום שישי ט"ז באייר מוחזק על ותן ברכה ואינו חוזר.

יום רביעי: י"ד באייר: פסח שני

יום י"ד באייר נקרא בשם "פסח שני", על שום שבזמן שבת המקדש היה קיים, מי שלא הקריב קרבן פסח במועדו, ביום י"ד בניסן, מפני שהיה טמא או שהיה בדרך רחוקה וכו', היה חייב להקריב קרבן זה בי"ד באייר (במדבר ט, יג-יא). בלשון חכמים הוא נקרא גם בשם "פסח קטן" או "פיסחא זעירא".

יש נוהגים לאכול מהמצות של פסח ביום י"ד באייר, ויש אף אוכלים אותה בליל ט"ו באייר.

יום י"ד באייר אינו יום טוב. אך הואיל ובזמן שבת המקדש היה קיים, היה זה יום שמחה לאלה שהקריבו את קרבן פסח, נוהגים שאין אומרים בו תחנון, אין מספידים בו ואין מזכירים נשמות, אך אומרים 'א-ל אך אפיים' (כשחל ביום שני) ו'למנצח'.

שבת פרשת אמור

הפטרה: "והכהנים הלוים בני צדוק" (יחזקאל מד, טו).

במנחה אין אומרים צדקתן

במנחה פרקי אבות: ד'

יום ראשון י"ח באייר - ל"ג בעומר

כבר אמרו שכדאי להזהר ולא להזכיר מהשקיעה ביום שבת קודש בערב עד ספירת העומר שהיום ל"ג בעומר - למנוע ספק ברכה.

לעומת ימי הספירה נוהגים קצת שמחה ביום י"ח אייר, הוא ל"ג בעומר. אין אומרים בו תחנון ואף לא במנחה שלפניו (ביום רביעי). אבל אומרים אל אך אפיים בהוצאת ספר תורה ו'למנצח', לפני ובא לציון. כן אין מתענים בו, ויש נוהגים שגם חתן וכלה לא מתענים בו ביום חופתם.

אבל רשאי לעבור לפני התיבה (שולחן ערוך תצג, ב. ומשנה ברורה קלה).

נראה שעניינו של ל"ג בעומר מצוי לראשונה ב"בית הבחירה" לרבנו המאירי על האמור במסכת יבמות (סב, ב): "אמרו: שנים עשר אלף זוגים תלמידים היו לו לרבי עקיבא, מגבת עד אנטופרס, וכולן מתו בפרק אחד מפני שלא נהגו כבוד זה לזה, והיה העולם שמם, עד שבא ר' עקיבא אצל רבותינו שבדרום, ושנאה להם ר' מאיר ור' יהודה ורבי שמעון ורבי אלעזר בן שמוע, והם הם העמידו תורה אותה שעה. תנא: כולם מתו מפסח ועד עצרת". וכתב על כך המאירי: "ותלמידים אלו הוזכר כאן שכולם

מתו מפסח ועד עצרת, וקבלה בידי הגאונים, שביום ל"ג בעומר פסקה המיתה, ונוהגים מתוך כך שלא להתענות בו, וכן נוהגים מתוך כך שלא לישא אשה מפסח עד אותו זמן".

בארץ ישראל נוהגים לערוך בל"ג בעומר הילולא דרבי שמעון בר יוחאי, שעל פי המסורת הוא יום פטירתו. אף נוהגים להדליק בו מדורות לכבודו. בטעמו של דבר אמרו, כי ביום פטירתו גילה רבי שמעון בר יוחאי סודות טמירים ונעלמים לתלמידיו. בגלותו הדברים זרח אור גדול ולא שקעה השמש עד שגילה כל שניתן לו רשות לגלות.

בחוף לארץ נהגו הילדים לצאת בל"ג בעומר עם קשתות בידיהם. טעמו של דבר אמרו שרבי שמעון בר יוחאי הגן על דורו וכל ימיו לא נראתה הקשת בשמים (זוהר חדש, בראשית יט, א, וראה כתובות עז, ב ועוד).

החת"ם סופר (שו"ת חת"ם סופר, יורה דעה, סי' רלג) נתן טעם לשמחה בל"ג בעומר, שביום הזה החל המן לרדת לישראל בצאתם ממצרים.

מנהג החאלקה - תספורת ראשונה לילד

ממנהגי הארץ, שסיפר את בנו בן השלוש בל"ג בעומר בקבר הרש"י, להוליך את הבן שהגיע לגיל 3, עם כל אנשי ביתו, ביום ל"ג בעומר, לקבר רבי שמעון בר יוחאי, ושם גילחו את ראשו, ועשו שם יום משתה ושמחה (שער הכוונות). (שו"ת ערוגות הבושם אר"ח ר"י). כל זאת בציון הרשב"י כדי שתחילת חינוכו למצוות של הילד תהיה מתוך התחברות לצדיק.

יש נוהגים גם בימינו שלא לספר את שער בניהם הקטנים עד שיגיעו לגיל שלוש, כמנהג האר"י ובבחינת "לא תקפו פאת ראשכם" (ויקרא יט, כז), שעניינה לא לספר את שערות הראש בעיגול, תוך גזיזת הפאות. יש שהסבירו המנהג ממצוות ערלה, כמו הפרי כך הילד בשלוש שנותיו הראשונות שאינו בקיא בדיבור ובשיחה, ואין מקיימים בו מצוות: "ובשנה הרביעית יהיה כל פריו קדש הלולים ל-ד" (ויקרא יט, כד), שלאחריו אביו מקדישו לתורה (תנחומא קדושים יד). וזו המצווה הראשונה שמקיימים בילד.

מין הראשול"צ מרדכי אליהו סידר סדר מיוחד לארוע החאלקה. הוא קבע בתחילת החאלקה לימוד הלכה ואז מלבישים את הילד ציצית, אבי הבן מברך את הילד ומכבדים תלמידי חכמים וקרובי משפחה לגזור מעט שער לילד. האב אומר לשם יחוד ובשעת הגזיזה אומרים פסוקים מתהילים, מברכים הילד בברכת כהנים ואומרים "המלאך הגואל". מסימים בתפילה על חינוך הילדים - השל"ה הקדוש בשער האותיות, ושרים בר יוחאי, נמשחת אשריך, שמן ששון מחברין...
בני ירושלים שהיה קשה להם להגיע למירון, היו הולכים למערת שמעון הצדיק שמצפון לעיר העתיקה, ושם היו עושים החאלקה.

יש להדגיש שמנהג זה יפה אבל אינו מן הדין ולא נזכר בספרי ההלכה כשולחן ערוך והרמב"ם וגם לא בספרי פוסקים אחרים, ואפשר לספר הילד לפני הגיעו לגיל 3.

נקודת מבט על הפרשה

במאמר הראשי מלמד הרב רצון ערוסי שליט"א על המצוה של "ואהבת לרעך כמוך". באותו ענין יש בפרשת "קדושים תהיו" מצוות עשה ולא תעשה על אותו משקל של אהבת הבריות. הכותרת או הבסיס הן שתי המצוות (עשה) - "ואהבת לרעך כמוך" - מצות אהבת ישראל. (לא תעשה) - "לא תשנא את אחיך בלבבך" - מצוה שלא לשנא אחים. ומהם, או כדי ליישם שתי מצוות אלה, עולים החיובים או המצוות הנוספות שבפרשת קדושים. (א) מצות יראת אב ואם - "איש אמו ואביו תיראו". ספרא: איזהו מורא? לא ישב במקומו ולא ידבר במקומו ולא יסתור את דבריו. הורים שמחלו על כבודם, כבודם מחול. (קדושין ל. כתובות קג. טור שולחן ערוך יורה דעה סימן רמ).

(ב) שלא לגנוב שום ממון מחברו. "לא תגנובו" - גם גנבה על מנת להחזיר אסורה.

(ג) שלא נכחיש ממון שנמצא בידינו - "ולא תכחשו". ספרא: לפי שנאמר "וכחש בה ונשבע על שקר", למדנו עונש. אזהרה מנין, תלמוד לומר: "ולא תכחשו".

(ד) לא להשבע לשקר - "ולא תשבעו בשמי לשקר".

(ה) שלא לעשוק - "לא תעשק את רעך" - המחזיק בממון של חברו, באונס או ברמאות, עד שבסופו של דבר הדבר ישאר לא אצל בעליו.

(ו) שלא לגזול - אסור להוציא מיד חבר או מרשותו בעל כורחו, אם זה בסתר או בפרסום.

(ז) לא לאחד לשלם שכר שכיר - "לא תלין פעלת שכיר אתך עד בקר". שכר שכיר יום פרעונו בלילה עד הבק. שכיר לילה "ביומו תתן שכרו ולא תבא עליו השמש" (דברים כד, טו) ובלשון המשנה בבא מציעא פ"ט, י"א: שכיר יום גובה כל הלילה, ושכיר לילה גובה כל היום.

(ח) "לא תקלל חרש" - לא לקלל מי שאינו שומע קללתך, בין איש בין אשה. ספרא: אין לי אלא חרש, מנין לרבות כל אדם, תלמוד לומר "בעמך לא תאר" (שמות כב, כז). אם כן למה נאמר חרש? מה חרש מיוחד שהוא בחיים, יצא המת שאינו בחיים.

(ט) "לפני עור לא תתן מכשל". ספרא: לפני סומא בדבר. בא לטול ממך עצה, אל תתן לו עצה שאינה הוגנת לו או כפי שנאמר בבבא מציעא (עה, ב): אל יאמר אדם לחברו, 'מכור שדך וקח חמור', והוא עוקף עליו ונטלה הימנו.

(י) "לא תלך רכיל" - אסור לרכל. אל תשמע דברים רעים על חבר ותלך לספר לו. אל תהיה כרוכל מטעין דברים והולך למכור אותם.

(יא) שלא לעמוד על דם רעך. כשתהיה לנו היכולת להציל שלא נמנע מלהציל נפש מישראל, כשנראה אותו בסכנה. סנהדרין (עג, א): תניא, מנין לרואה חברו שטובע בנהר או חיה גוררתו או לסטים באים עליו, שהוא חייב להצילו בנפשו, שנאמר 'לא תעמד על דם רעך' וממשיך שם: "ולא מבעיא אצוליה בנפשיה דמחיב, אלא מטרח ומיגר נמי אגיר, חיב". (תרגום: ואין צריך לומר להצילו בנפשו שחיב, אלא אף לטרוח ולשכור שכרים, חייב).

(יב) שלא לנקום - שלא לחפש אחרי מי שהרע לך, כדי להחזיר לו כמעשהו הרע. ספרא: עד היכן כוחה של נקמה? אמר לו השאילי מגלך, ולא השאילו. למחר אמר

לו השאילי קרדומך, אמר לו: איני משאילך כדרך שלא השאלת לי מגלך. לכן נאמר 'לא תקם'.

(יג) שלא לנטור - ספרא: עד היכן כוחה של נטירה? אמר לו השאילי מגלך ולא השאילו. למחר אמר לו השאילי קרדומך, אמר לו הילך, ואיני כמותך שלא השאלתני מגלך. לכן נאמר 'ולא תטר'.

בדריך חייני

לעילוי נשמת הרב אורי דסברג ז"ל

במסגרת שיתוף הפעולה בין הרבנות הראשית לישראל ביוזמת נשיא מועצת הרה"ר והרה"ר לישראל הרב יונה מצגר, וארגון זק"א תל-אביב בשילוב מטה המאבק לצמצום תאונות הדרכים "ישראל נלחמת לחיים", עם הרשות הלאומית לבטיחות בדרכים במאבקן בתאונות הדרכים בישראל, הושק בשנה שעברה, לקראת ל"ג בעומר, קמפיין נרחב תחת הכותרת "ונשמרתם מאד לנפשותיכם", בו יצאו בקריאת קודש **חברי ועדת הרבנים המיוחדת למניעת תאונות דרכים** שעל יד מועצת הרבנות הראשית לישראל, בדבר החובה לנהוג על פי כל כללי הזהירות.

הדברים נכונים גם השנה לקראת ל"ג בעומר ובעלי תוקף רב בהתחשב בתאונות הרבות שהיו מנת חלקנו בחג הפסח האחרון. אנו מוצאים חובה יתירה להביאם גם השנה ולהזהיר את עצמנו. אנא נהגו בזהירות.

בקריאתם, בשנה שעברה כתבו הרבנים:

"הננו באים בקריאה לכל הנהגים העולים לציון התנא הקדוש רשב"י במירון ביומא דהילולא, ל"ג בעומר. לאחר שבשנים שעברו חוינו אסונות קשים שקיפדו חיי אדם ל"ע ונגרמו כתוצאה מחוסר זהירות ונהיגה שלא על פי תקנות התנועה, בעיקר מפני עייפות הנהג.

אנו מגלים דעתנו דעת תורה, שאין לנהוג בעייפות כלל וכל נהג שאינו מספיק עירני עליו לתת לאחר לנהוג ועל זה נאמר "השמר לך ושמור נפשך" (דברים ד, ט) והנהוג במצב זה עובר על לאו של "ולא תשים דמים בביתך" (דברים כב, ח).

ומדין זה גם מוטלת חובה על כל אחד ואחת הרואה מכשול שאנשים עלולים לההרג על ידו, להתריע מפני הסכנה ולא לאפשר לנהגים מסוכנים, הנהגים בעייפות, להסיע אחרים בשום פנים ואופן.

והדבר הגורם לעייפות יכול להיות מכמה סיבות שיש להזהר בהם כאשר בא לנהוג, והם: חוסר בשינה, נסיעה ארוכה, נטילת תרופות, אכילה מרובה, חום, שינה של נוסע ליד הנהג ועוד.

משום כך מוטל הן על הנהגים והן על הנוסעים להיות זהירים ולא לבוא לידי סכנה, כדי שנוכל להגיד באמת "ידינו לא שפכו את הדם הזה".

על הכרוז חתמו חברי הועדה הרבנים חברי מועצת הרבנות הראשית לישראל: הרב יוסף גליקסברג; רב העיר גבעתיים, הרב רצון ערוסי; רב העיר קרית אונו הרב יעקב רוז'ה; רב בבת ים ורב זק"א תל אביב.

העלוך מוקדש לזכר ולע"נ

אברהם ישראלי בן **אסתר וישראל סאלם** ז"ל,

נפטר ב-י"ח באייר תשנ"ז.

יהי זכרו ברוך!